

Elegia

Szumia sosny, szumia tęsknie,
Marzy Kolos–Bór,
Dumne czoło, myśl potężną,
Wzniósł ku szczytom gór.

I westchnienia z głębin piersi
Śle w błękitów dal,
Gdzie jutrzienka blask roznieca,
Do Bałtyku fal.

Po tej puszczy pełnej szmerów,
Marzeń, westchnień, snów,
Zadumany jedzie rycerz
Wśród bajecznych mchów.

Rumak jego stąpa śmiało,
Czuje jeźdźca dłoń,
I szlachetną piersią pruje
Dziką leśną toń.

Puszcza tęskni, puszcza śpiewa,
Brzmi skrzydlatych chór,
W tym do jeźdźca tak przemawia,
Stary Kolos–Bór.

Hej, rycerzu! rozchmurz czoło!
Dobądź złoty róg!
Wznieś prawicę, i jak widmo
Pierzchnie przed nią wróg.

Szumia sosny, szumia, gwarzą,
Echo leci w dal,
Tam gdzie słońca promień złoty,
Do Bałtyku fal!

27 V 1932 r., Troki
Lidia Poziemska – Sfinks